

gamen les flors fresques de dos pitxers. Els palpissos adoratrius de la monàrquica s'ablauen davant les elegàncies escardalenques de l'ex-rei. I uns anhels arborats de què l'exiliat retorni, liembromeren de preguers els llavis.

En aquests dies d'Estatut i d'once de Setembre, els veïns, assabentats de la dèria de la carnicera, han cobert els balcons de banderes barrades i d'embemes republicanes. La carnicera gairebé no ha eixit de casa per a no entrebancar-se amb tanta coloraina.

Ha romàs a la rebotiga i ha explicat a l'idol la clientela que li tuig, les vexacions que rep i el seu desig de 'estar fidel. Crec que ni l'home del retrat capiria la trepidació de semblant idolatria, florida entre carns sangonents, pengeroles de xai, brilla de ganivets esmolats i blancor de maneguins de madapolam.

La carnicera, què hi pot fer si és així? Catalaníssima, s'aboca al castellà com a un hort i a la reialesa com a un palau de somnis. Tal vegada l'ha portada a la seva concepció amorosa i irreal la realitat nutritiva de la carn que ven.

A la incongruent carnicera la fa simpàtica el seu calvari passat, resignada, entre l'alegria de l'Estatut i de les banderes de les quatre barres.

Ramon VINYES

Oh! Oh! L'Estatut!

Revue de circumstàncies

Quadro primer

Segadors! Emigrants! Riegos! Marsellesa! Folclòre d'alegria i de circumstàncies. Cançons de guerra i de joia, cançons que fan por o que embriaguen de goig.

Groc i vermell, pluja d'or i de sang. Ditades sagnants que prou a les clares defineixen l'esperit del nostre poble. Llaços catalans, llorer, blat segat, flora de la nostra terra, que avui neix més exuberant que mai al conjunt de tots els cors i de totes les voluntats. Flora que rega l'alegria i per això neix amb colors tan vius que són reflex de la nostra ànima.

Quadro 2.º

Noies del bras unes d'altres que esperen l'arribada dels diputats a Corts. Banderetes de paper. Ensenyes i més ensenyes, que hom no sap d'on surten. Miracle espontani del poble. Gent, molta gent. Comentarís, crits. Ansietat als ulls que espurneixen com mai.

D'on surt tanta gent? Joves que amb les mans damunt l'espatlla de la xicoteta tracten d'evitar, situant-se darrera d'elles, impurs contactes a voltes carnals...

Converses a cau d'orella. Himne sanatíssim de llibertat i d'amor.

—I tu i jo, quan el discutirem el nostre Estatut?

—Hi falta l'article principal, reiet!

—Allò del matrimoni!

—Just. Serà el més discutit, i ho sento.

—No home! Si a mi ja em preocupa l'altre d'article...

—Un de nou? De què tracta?

—Dels nens rossos i cridaners.

—Ves, ves, desvergonyat.

—Si tu me la fas perdre la vergonya.

—Pocasolta.

—Més val poca que gens.

—Ara! Ara! Els diputats! Ja són aquí! Oh! Oh! Mira que bonic! Visca!!!

—Ep! Mestre. Vostè a la carretera no deu tenir greu, com aplanà!

Quadro 3.º

A l'administració d'un teatre

El director i l'empresari

—A mi m'ho han promès alguns diputats. Tindrem subvenció... El teatre Català està assegurat per anys. No faltava més. Després dels esforços que hem fet.

—Si, però allò de la bandera...

—Va ésser una badada. El dia que es va proclamar la República al balcó de la façana no hi havia més que la centralista. Però que hi fa! Ara ja veuran que no hi mancara mai la nostra.

—Si s'enteren de què vós no heu mirat mai amb simpatia els catalans. Que us en volieu anar a Madrid..., que...

—Calli! Allò ja ha passat, ara seré més catalanista que mai. Oh! En Pich i Pon té molt talent!...

—Obres!

—La Generalitat ens proveirà: Soldevila, Gassol, Lluelles, Perarnau, i fins si li donen un càrrec estraneré obres de Lluís Capdevila, i potser de Vinyes.

Quadro 4.º

—A quant les de Vich.

—A sis ralets filleta. Està la cosa que cada patata és un brillant.

—Més barates no! Miri que a casa ja són sis els *sin trabajo*.

—A casa meva hi ha un *contrabajo* i és pitjor. Menja per tota una orquestra. Apa, prengui i no s'apuri que l'esquerra ho arreglarà.

—L'Esquerra pot arreglar-ho, però és que els de casa mengen amb la dreta, sap? De totes passades. Visca l'Estatut!

Quadro 5.º

L'estació del Nord

Fabricants que emigren amb les fàbriques a les espatlles (fabricants de geps). *Sin trabajos* que volen entrar a Barcelona i no poden (gràcies a Déu!)

Estació de França.

Cocots gentils que a compàs de la prosperitat ciutadana vénen a regalar nos (pagant, s'entén) les darreres modernitats parisenques. Dones que parlen cinc llengües i que estimen amb cinc nacionalitats diferents. Figurins exòtics que més tard imitaran les nostres burgesetes i es faran confusibles unes amb les altres. Dones que semblen de bocins d'or (puntes de cigarreta) els dancings i que havien fugit de Barcelona perquè no hi volen res amb les misèries. Dones que són corbeilles dels exèrcits triomfants. Videts cosmopolites. Guies d'Hotel, tàxis i tòxics...

Quadro 6.º

Ajuntament de Barcelona. Temes eterns. Hospitals que no tenen prous llits. Badelles que van a l'escorxador amb tramvia especial. Milers de duros que no passen pel micròfon. Alcaldes que no van sovint a Madrid, Regidors que no volen menors...

Apoteosi!

Sis anys després

Fumeralls, un bosc de fumeralls que treballen. A la Rambla més flors que mai. Port Franc que dona vida y pa a la ciutat soferta. Sanatoris en lloc de Castells. Politics en lloc de titelles. Teatres en lloc de capelles. Pau en lloc de guerra. Veritat en lloc de mentida. Amor en lloc d'odi. Catalunya nova! Rialles d'infant i de dona. Braços forts i cors tendres. Joia! Color! Persoalitat. Nacionalitat. Vida! "Segadors".

Catalunya comptat gran.

Qui t'ha vist tan rica i plena?

I prou!

FRANCESC OLIVA